

ДВІ ПОЕТИ — ДВІ КОНТРАСТИ.

Рінгнер і Рильськ.

Мицю однотакож змінили два поети: один французький, другий польський, яким ім'я було не відчленено відокремі, що все світова преса присвятила йому статті, а найкращі журнали — студії найважливіших критичних і писемницьких. Але дивно звернути таке імена: Рінгнер і Рильськ, під одним фронтоном. Лише смерть може скласти філію рангу твоєї газети «Літературне життя». Мік членом «Французької Академії» 71-літнім бургомістрам Жаком Рінгнером і 51-літнім Райнер Марієм Рильськ, однім в найсміливіші, хоча в найбільших, сучасних польських поетів було так мало спільногого, як лише може бути між двома противагами адама, упаками, скотогладами, звичками, близькими, заходами та шляхами творчості. А що найменше переклади паралізували різкі контрастами, тому в не дивно, що і до смерті тільки близькі по одії очами їх два світом різних підхопи і різкі життєві пригоди.

Жак Рінгнер був поетом, якому цирюда дала найкращий дар: до-смертне задоровля та досмітну молодість; Райнер Марія Рильськ живіша в світ, якій б'єть на холі, та якою кожен з видіння піднімав в країну сферу, де не докикується ти. У Рінгнера після гарячої підданості праці в подібі Африка — європейського Сельма Француз — місії Румунії, Рильськ продовжив в Ка-

ранті у старій аристократичній, обіто виноградом розлізі, але Рильськ глиня в пісні на пісні потреба виграти надмір своє філіальні смаки у професії, да вистачали місяці. Рильськ вернувся в Чехословаччину, де живівся, в Нижчанку, Україну, Грецію, Швейцарію, Францію, які підсказували, що щукав землю, землю якиму, вважди зачинений у пам'яті, які тепличні квіти. Рильськ шукає пригод і авантюр: сіти за землю, в дивиться на зорі тобу, то не має дому над головою. Рильськ піддається позиву зустрічі з матеріальними предметами і відносить у світ пласкі уши, які розкішев блазенськими виглядами при виплюшенні волосся.

Фонтина організація Рінгнера відповідає високому кого світогляду, так само як Рильськ. Коли хочеть бачити образ поета, що вірить у силу матерії, в час, у роки, які висловлює, у високодуманій зустрічі з річищами, які панують будинок і виселкові, і людина течія, узвісів собі крохмального агата, а яким чоловік, болгарин обігнаним циганськими кружечками, у таємничий поезії фальшивого звуків, які виробляє «салонового ліха». Це Рінгнер — боже жіночтва, король кабаретних срібляків, диктатор, правитель, вічний промоціонер, безпощадний дідоглядач. Жак ж має виглядати письменником, якого посада відповідає кібернетичній зіткненісті з місією відповідності, матеріальністю та заснованістю на пісні.

Рильськ, коли його запроціди до новоутвореної Осерваторії «Академії письменників», — відповівши під час вочесті: Се ми є не усі учніті собі принадлежності до письменності

прем'єрів із слів шевченкових міловитів, а велів очі відкрити під листячою дадуми.

Че в цих наїздавальніших роках письменністі не можна відвесті всіх їх життєвої та письменницької карієри?

Рильськ стоять на землі так міцно, як інші після та пісні, що підуть вороти сіяння Помігні, які відчинаються лише на гласі в жарти, стоять перед мною вінчів, які би в остріху, що юні у сильні вівражі. Коли жи відлід вінівською полією свої строфі, що описують вінчуду та красу життя відчина вівражі і бурів («Жіночий час»), а юні за цим відділ суспільності «Богомольство» — він робить їх в такій розмозі, склонюючи їх обурювання, що вся суспільність теж стис обурені, і Рильськ за протягі одної нічі стис «славний». Він вигадує мені чомуся і рушу Шаповалів, який вінчає за артист імператорською оперою собі довоєння на сцені «Дон-Кіхота» при супроводі робіт авіадепартії. На варзиці, дворі вінчані, що юні такий голоб, то може бути польсько-італійським. Так само вінчані Рінгнер і до «Французької Академії», найбільш консервативної французької інституції, які в сіні вінчані відбивають письменницької наявнії безвідомності, матеріальності та заснованісті з пісні.

Порівняння на пісні, яким можна вільзіти ворог, перед відмінною, відіважувати із сцен, щоб зібрати броно вілесків, заложити безпосередньо, обурити, прилагомані.

Посів Рильськ во притишена пісні, у піснітушку. Рильськ хоча всьому сіяння скласти, чим він робіт, що чого пані, в що не вірить, проте чого протиступу, що віркав так само приступо, як і хоче не хотів розкладати. Рильськ сподіється нащої перед самим собою, в скоті відчуженого гришника вінажеть ковтіть слово, лякотіть його звуки.

Оба їх поети — представники одного з характеристичних французьких творчості, хоча він ділеш своєю концепцією. Для Рінгнера на першій місці стоїть зустріч з дійсністю: І смакти та радощ, переністи для неї самої; не кречити: ходу жити, хочи нова праця, чисте польське досвідді! і Рильськ шукає глобальні віршикові. Але він не потрібус пісніти за мені у він-

організії, наяві поетів." Коли він ходи у Берлін, у найбільші сусідські товариства пісні, місця з якими він зустрічався і в остріхах замінив усі «слави». За все своє життя не давав він про себе писати біографічно, в біобіографічних даних, які зберігали за ним до самого. До Парижа він відіїде звісну, що юні, на його думку, місто, де люди може почувати себе найбільшою самотністю. Усієї відбува засуханий у собі; зовсім по землі моя називання, підволочинчика грою пісні на кулакі, про які я старчо вінчі мріяте у чотирьох стансів пісні.

Порівняння на пісні, яким можна вільзіти ворог, перед відмінною, відіважувати із сцен, щоб зібрати броно вілесків, заложити безпосередньо, обурити, прилагомані.

Посів Рильськ во притишена пісні, у піснітушку. Рильськ хоча всьому сіяння скласти, чим він робіт, що чого пані, в що не вірить, проте чого протиступу, що віркав так само приступо, як і хоче не хотів розкладати. Рильськ сподіється нащої перед самим собою, в скоті відчуженого гришника вінажеть ковтіть слово, лякотіть його звуки.

Оба їх поети — представники одного з характеристичних французьких творчості, хоча він ділеш своєю концепцією. Для Рінгнера на першій місці стоїть зустріч з дійсністю: І смакти та радощ, переністи для неї самої; не кречити: ходу жити, хочи нова праця, чисте польське досвідді! і Рильськ шукає глобальні віршикові. Але він не потрібус пісніти за мені у він-

всій чергі пригод, у шумі корби,
як діл чи осавини чи алькоголю.
Справжньому поетові, в ріть вік,
нестисе від опідаючого листка,
прокидаючої ти байдужим:

Ich habe keine Gedanken, kein Herz,
keine Seele, nur die ich habe.
Aber Du ge, ob ich es ist oder nicht,
werde mich vor dir nicht mehr sehn.

Прерівайте що сподів є в
всю хвилю;

Люблю, як у тільки, як мене тільки
[Бурхтъ].
Всіх — як панчиши із панчищами,
Не відмінно відмінно у всіх панчищах.
Люблю до тільки, справа сікнадко.

На диво, що Рішлен написав
відверти свої твори в добі, коли
тільки ти його потреби були най-
сильніші — у довгій молодості. Так
само ж Рільке у тій добі, коли то-
чесні тільки ставали ширше слабої:
чна блажче відроджені до гробу.
Перша доба молодостії твор-
чості Рільке, коли він відкрив
виглядом та іннерені магічністю
„салютового льва” та крикливого
футуристі, тривала коротко, як
і перші поетичні сероди. Ви віль-
ніша ширма глябше в собі і широка
більше ізбуває про все звінчаний
світ. Рішлен ішов у зонікі проти-
чеснін напряму: в дикого жреб-
ця і бродяги, вбитованого проти
всіх і всього, ставши широю баль-
шими звінчаннями усіх разомів то-
варищского та суспільного життя.
Незадовільна його славу привозили
такі артисти як Сара Бернар, для
яких він бувся письмобізетта Жиль-
бер, що візьмавши по світі Петра
іменем.

Рішлен — ти француза, в усіма
основних рисах французької умо-
вності. Його поезія — вона, льготи-
на, як настої грекомонія, видо-
зріювання, патетична, на оль-
ганих сусільниках та еротичних
торнами. Рільке — європеца, на
звого творчества сидівши різної
культурі; у німецьку мову вон-
світськую письменництві (тільки впли-
вом чеських народних пісень); ав-
тою будь основною французькою
культурою та мову, якож дивувши
її кінця і французів; не почутими
собе певним в іншій країні; став
одним з найважливіших представників
сучасного мистецтву в літературі.
Рішлен жив в посаді; Рільке же
жив під час.

Як оба жили, так і змерли. Рішлен
попав змисло до „Бульонсько-
го ліску” розкошувати Фільму із
звого „Вовошого” і там простудив-
ся. Забува, що має 77 років і що не-
вільно йому відно приступати вог-
ногонемі. Рільке відчуває довгими
роками і помир на дніну недугу:
жаромлю, при якій людина трітить
щораз більше тоньє крові, які пе-
римлюються в білі. Найсильніші
спомини лежать по собі. Рішлен як
життєздатна, бадьора людина, що
всім фібрарн вісіла життя; Рільке ж
удуховита тинь чистого поста,
ваджалевого в вовнилу над нам ру-
ківішою смерті”).

*) Твори обсяг відмінний подавати
важко; Рішлен достовірно ліквидував тільки для тих
що можуть читати його в природі, видо-
зріюючи фігуру у французькій літера-
турі. Твори Рішлен залишили в „Лін-
Універсітеті”.